

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructæ

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

649. An, & qualiter extinguatur pensio per promotionem ad Papatum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

suspensio; cum superveniens militia impediatur extinctionem, quam matrimonium causare debebat, sicuti si post assumptam militiam matrimonium contraheretur. citat pro hac sententia sua Garciam,

Questio 648. An per ingressum in Religionem, vel per Professionem religiosam extinguatur pensio?

Respondeo. Per professionem religiosam extinguatur pensio clericalis, quam quis ante illam habebat super beneficio seculari. Ventrigl. to. 2. annot. 21. §. 3. n. 22. Card. de Luc. de pens. d. 44. n. 2. Tond. qq. benef. p. 3. c. 196. n. 9. Castrop. de benef. d. 1. p. 11. §. 10. n. 8. Garc. p. 1. c. 5. n. 114. (qui duo postremi id quoque extendunt ad professionem tacitam) contra Rebuffi, de Pacif. poss. n. 177. dum is voluisse videtur, quod pensio durante vita Regularis debeat monasterio pro alimento religiosi, quod Tond. loc. cit. n. 12. ait, intelligendum de pensione temporali data in stipendum pro aliquo ministerio, aut servitio Ecclesie praestito, aut praestando, cujus servitii capax sit religiosus. De cetero

2. Ampliatur responsio primò; ut procedat etiam quò ad professionem factam in Ordine religioso militari. Tond. loc. cit. n. 15. Castrop. loc. cit. loquentes expressè de religioso Ordinis S. Joannis Hierosolymitani. Ventrigl. loc. cit. Corrad. pr. benef. l. 6. c. 1. n. 29. ponens formam dispensationis, quæ egeat tales milites religiosi. contra Sanch. in decalog. l. 7. c. 29. n. 103. apud eund. Tond. De militibus verò regularibus non propriè religiosi, quia contrahere possunt matrimonium, dictum satis *quest. preced.*

3. Limitatur è contra responsio primò, ut non procedat de religiosi societatis Jesu, hi enim sicut bona alia retinere possunt post emissam absolutò novitiatu vota simplicia (per quæ efficiuntur non minùs verè religiosi, quàm Professi) ita etiam pensiones ecclesiasticas prahabitas. Ventrigl. loc. cit. n. 23. Castrop. loc. cit. hinc expressè rectè advertit Sanch. in decalog. l. 7. c. 29. n. 10. per vota biennii facta à religioso societatis Jesu non vacare pensiones, sed eas possidere posse, interim dū professionē, vel vota coadjutorum formatorum emittunt. Et sic expressè habetur in Epitome Institutum Societatis. p. 1. c. 6. §. 5. §. 3. tempus, quo permittitur bonorum possessio, est quadriennium, in cuius prorogatione nulli, praterquam Generali dispensare licet, pensiones tamen Ecclesiastica similiaque generum horum, quæ verè personalia sunt, & super nostrorum personis constituuntur, quibus absolutè, & in solidum abdicare se nostros non expedit, Patris nostri iudicio distribuenda erunt, ita ut nulla talium administratio apud illos maneat &c. Desumpta sunt hæc verborenis ex Decreto 17. Congregat. general. 7. §. 4. unde jam aliter hac in parte loquendum de pensionibus religiosorum Societatis Jesu, quàm de eorundem beneficiis, & non inferendum à beneficiis ad pensiones (uti perperam facit Tond. loc. cit. n. 22. dicens, id probari à Sanch. in decalog. loc. cit. n. 101. nimirum, quòd, sicut retinere nequeunt beneficia, ita nec pensiones, uti & è contra Ventrigl. dicens, posse illos retinere beneficia, & pensiones) siquidem circa beneficia ecclesiastica, quæ nostri ante ingressum in Societatem habent, statuitur decreto 5. Congregat. general. 5. ut finito probationis biennio, priusquam vota simplicia scholasticorum emittant, ea omnino resignent, non obstante Canone 1. Congregat. 1.

4. Limitatur secundò responsio, ut non extinguatur pensio, si ex tenore literarum constaret, talem fuisse mentem Papæ, ut pensio non obstante professione deberetur. Tond. loc. cit. n. 13. qui etiam n. 14. subiungit ex Corrad. pr. dispens. Apost. l. 6. c. 1. n. 37. quòd Papa in talibus dispensationibus, quæ conceduntur religiosis professis, concedere soleat pensiones sub titulo administrationis, & sub potestate sui Superioris. Item addit n. 16. ex eod. Corrad. loc. cit. n. 38. quòd, si religiosus dispensatus ad beneficium sæculare illud dein resignet cum reservatione pensionis, non egeat novà dispensatione ad obtinendam pensionem; cum ea pensio subrogetur loco beneficii resignati, licet dicat Corrad. Officiales Romana curia tenere, quòd egeat novà dispensatione.

Questio 649. An, & qualiter extinguatur pensio per promotionem ad Papatum?

Respondeo negativè, seu per assumptionem pensionarii ad Papatum non extinguatur pensio ab eo habitam. Lott. l. 1. q. 4. n. 1. Ventrigl. to. 2. annot. 11. §. 3. n. 36. Corrad. pr. benef. l. 5. c. 4. n. 15. contra Gabriel. conf. 200. n. 2. l. 2. Hojedum de incompat. p. 1. c. 1. n. 12. quibus inhaerent Garc. p. 1. c. 5. n. 113. Paris. l. 2. q. 1. n. 9. (qui etiam dicit, hanc suam opinionem esse communem) Gratian. discep. for. c. 269. à n. 13. & alios passim, quorum sententiam non esse in praxi receptam asserit Corrad. loc. cit. Responsionem probat Lott. evertendo bina fundamenta, quibus nititur Gabrieli: nimirum quòd sicut per assumptionem ad Episcopatum expirat pensio; & quòd cessante causà reservatæ pensionis, quæ est sustentatio pensionarii, cesset pensio. Ad primum enim dicit Lott. loc. cit. n. 7. quòd de jure communi non extinguatur pensio per assumptionem ad Episcopatum, de quo paulò pòst; & ut ait n. 10. dato hoc, non procederet adhuc illatio ad assumptionem ad Papatum, cum nequeat esse lex ultra scripta Dei Vicario; & licet Princeps profiteatur, si velle vivere secundum leges. l. digna vox. c. de ill. id tamen ad rem non facit; cum hic quaratur, an extinguatur pensio ipso jure ex facto promotionis ad Papatum, quod necessariò supponit coactionem ex parte legis; si enim accederet voluntas ipsius Papæ habentis pensionem suam pro extincta, resultabit quidem extinctio ex voluntate ipsius; at non ex ministerio legis eum cogentis, pro quo citat D. Tho. 1. 2. q. 96. a 5. ad 3. Felin. in c. 1. n. 25. de constitut. Ad secundum ait n. 1. juncto n. 11. id factum esse, quòd cessante causà illà extrinsecà rei res jam constituta in esse pereat, & quòd cessante dictà causà finali alimentationis, tum demum cesset reservatio pensionis, si dicta causà cesset, seu non sit tempore ipsius concessionis gratia pensionis, ita ut exinde causetur error in concedente, & mentis seu voluntatis defectus. Confirmat eandem responsionem Lott. n. 14. ipso facto summorum Pontificum juris prudentissimorum, qui pensiones vel exegerunt per totum Pontificatum, vel eas in personas sibi bene visas transtulerunt, quod non fecissent, si vel suspicati essent, id aliquo modo contra jus, aut rationem esse, quod satis fuit indicasse suis successoribus, dum Principes non imponunt leges suis successoribus, sed exempla, juxta cit. l. digna vox. & ibi gl. v. indicamus.

Questio